

[Justitsministeren.]

det udkast, som forelå i justitsministeriet allerede i min forgænger, det ærede medlem hr. Elmquists ministertid. Ministeriets udkast omfatter flere andre bestemmelser, bl. a. om kastration, og udkastet tilsigter i det hele en gennemgang og modernisering af loven af 1916. Jeg tror derfor, at det er mindre heldigt, om man på grundlag af det foreliggende lovforslag ville trække nogle enkelte bestemmelser ud af deres sammenhæng, og jeg tror, at det, at disse bestemmelser blev gennemført særskilt, kunne volde vanskeligheder for den ellers ønskede mere omfattende gennemgang af dyreværnsloven.

Jeg vil derfor indskrænke mig til at sige, at det er min agt så snart som muligt, og jeg håber meget hurtigt, at søge tilvejebragt en række ændringsforslag, som tager sigte på en fuldstændig gennemgang af dyreværnsloven, og at udtale det håb, at jeg tør tage det initiativ, som nu er taget af forslagsstillerne, som et godt varsel for, at der ved forslaget's behandling i et udvalg vil blive tilslutning til de videregående ændringer, som efter mit skøn er nødvendige, for at vor lovgivning til værn for dyr kan komme på højde med den tilsvarende lovgivning i Norge og Sverige.

Dons: Lad mig indlede mine bemærkninger med at sige, at det foreliggende lovforslag jo er bygget på den grundopfattelse, at et husdyr ikke er en brugsgenstand, et stykke værktøj, men menneskets gode medhjælper og tjener og derfor har krav på en human behandling og en god pleje.

Da den ærede ordfører for forslagsstillerne (Elmquist) i forrige uge fremsatte lovforslaget, sad vi vel nok allesammen og græmmede os over den lemfældighed, som domsmagten har udvist overfor de modbydelige mishandlinger, som den ærede ordfører fremdrog en række eksempler på. Her i tinget, her i rigsdagen kan vi forme lovparagraffer med skærpede straffe, som måske kan virke afskrækkende, men det er også alt. Skal vi nå videre frem, må vi rette en appel helt andre steder hen, til hjemmene og til skolerne, for at den opvoksende slægt kan tilegne sig en anden mentalitet end den, vi har set give sig udtryk i de tilfælde, som den ærede ordfører nævnte, og som ikke har været, som den burde være.

Der er i dette lovforslag foretaget skærper på forskellige områder, bl. a. med hensyn til kupering af halen på heste, et spørgsmål, der har været stærkt fremme tidligere. Ved

dyreværnslovens behandling i 1915—16 var det fremme, men man kunne ikke opnå enighed om det; og det har heller ikke været tilfældet senere. Jeg ved jo, at man har været inde på en sådan lovgivning også på senere tidspunkter, men der har ikke kunnet opnås enighed om den. Der var allerede på det tidspunkt 500 dyrlæger her i landet, som havde afgivet erklæring om, at det var en grim mishandling at kupere halen på heste. Jeg tror imidlertid, at vi nu er nået så langt, at vi kan gennemføre bestemmelser, der forbyder dette, men jeg mener, at lovforslaget, som det foreligger, må undergå en endda ret dybtgående behandling.

Jeg tænker her på, at man, såvidt jeg har kunnet se, ikke har lovregler på mange områder, hvor det vel nok tiltrænges, f. eks. med hensyn til afivning af dyr på vore store slagterier. Jeg har for en række år tilbage set, hvordan det foregik, hvordan en mand slog en kæde om det ene bagben på en gris, hvorefter den blev hejst op og ad glidestangen vandrede hen til en mand, der stak den. Nu siger jo almindelig borgerlig straffelovs § 196 en smule om, hvad man ikke må gøre, og hvad der er strafbart, men det er jo ikke så forfærdelig meget, den siger. Den lyder sådan: „Den, som ved overanstrengelse, vanrøgt eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt...“ o. s. v., kan idømmes straf. Det er alt, hvad den indeholder om det. Er det nu forsvarligt at hejse et dyr op i bagbenet, at det hænger der, bliver stukket og så meget hurtigt, måske før døden er indtrådt, glider ned i skoldekarret? For mig står det sådan, at det er uforsvarligt, at det er dyrplageri; det er i hvert fald ikke nogen human slagtemåde. Jeg ved, at der er slagterier, hvor man benytter en mere human fremgangsmåde, idet man bedøver dyrene ved hjælp af elektricitet, men jeg er tilbøjelig til at tro, at den gamle metode, den metode, jeg nu har omtalt, bliver anvendt i stor udstrækning.

Endvidere er der den slagtemåde, som bliver anvendt overfor dyr, der slagtes til brug for mennesker af den jødiske tro. Det er fortalt mig, at dette heller ikke er nogen human slagtemåde. Det er et spørgsmål, som man må se på i et udvalg, som jeg vil tillade mig på et senere tidspunkt at stille forslag om at få nedsat til behandling af dette lovforslag. Der er tillige en række andre ting, som jeg ikke her skal komme ind på, men som jeg tror det vil være rimeligt, at vi ser på i udvalget.

Jeg tror, der er almindelig tilfredshed